

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

N:o 1002—1004

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1002	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden elävien eläinten, eläimistä saatavien sivutuotteiden sekä eräiden tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan unionin sisämarkkinoilla	3149
1003	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	3160
1004	Maa- ja metsätalousministeriön asetus hevoseläinten sukusolujen ja alkioiden eläintautivaatimuksista Euroopan unionin sisämarkkinoilla	3163

N:o 1002

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

eräiden elävien eläinten, eläimistä saatavien sivutuotteiden sekä eräiden tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan unionin sisämarkkinoilla

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläintautilain (55/1980) 13 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 809/1992:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään muista Euroopan unionin jäsenvaltioista Suomeen, Suomesta muihin jäsenvaltioihin sekä muista jäsenvaltioista toiseen jäsenvaltioon tai Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin Suomen kautta toimitettavien eräiden elävien eläinten, eläimistä saatavien sivutuotteiden sekä muiden eläintautien leviämisen vaaraa aiheuttavien tavaroiden eläintauteja koskevista vaatimuksista.

Mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltiosta tai sen alueesta, sovelletaan myös sellaiseen valtioon, jolla on Euroopan unionin kanssa tehtyyn sopimukseen perustuva oikeus toimia unionin sisämarkkinoilla.

2 §

Soveltamisalan rajaukset

Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin eläviin eläimiin ja niistä saataviin sukusoluihin ja alkioihin, joista säädetään erikseen muualla:

- 1) kotieläiminä pidettävät nautaeläimet, siat, lampaat ja vuohet;
- 2) siipikarja ja siipikarjan siitosmunat;

Neuvoston direktiivi 92/65/ETY (31992L0065); EUVL N:o L 268, 14.9.1992, s. 54

Komission päätös 2002/308/EY (32002D0308); EUVL N:o L 106, 23.4.2002, s. 28

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1774/2002, (32002R1774); EUVL N:o L 273, 10.10.2002, s. 1

Komission päätös 2003/803/EY (32003D0803), EUVL N:o L 312, 27.11.2003, s. 1

Komission päätös 2008/185/EY (32002D0185), EUVL N:o L 59, 4.3.2008, s. 19

Komission päätös 2009/712/EY (32009D0712), EUVL N:o L 247, 19.9.2009, s. 13

Komission päätös 2010/712/EY (32010D0270), EUVL N:o L 118, 12.5.2010, s. 56

- 3) hevoseläimet; ja
- 4) kalat, äyriäiset ja nilviäiset.

3 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Eläintauti- tai terveystilanteen muutosten vuoksi sisämarkkinatuontia, sisämarkkinavientä tai sisämarkkina-alueen kautta tapahtuvia kuljetuksia koskevista rajoituksista säädetään Euroopan komission antamissa suojapäätöksissä.

Kotieläiminä pidettävien nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien sekä kyseisten eläinten sukusolujen ja alkioiden sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään eräiden tuotantoeläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksessä (1578/1994).

Siipikarjan ja siitosmunien sisämarkkinatuonnista säädetään eräiden tuotantoeläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä. Siipikarjan ja siitosmunien sisämarkkinaviennistä säädetään elävän siipikarjan ja siitosmunien maastaviennissä Suomesta muihin Euroopan talousalueen valtioihin noudatettavista terveysvaatimuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksessä (14/EEO/1994).

Hevoseläinten sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään eläintautien leviämisen ehkäisemisestä Suomen ja muiden Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden välillä tapahtuvan hevosten maahantuonnin ja maastaviennin yhteydessä annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (598/1994).

Elävien kalojen, äyriäisten ja nilviäisten sekä niistä saatavien elintarvikkeiksi tarkoitettujen tuotteiden sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään kalojen, äyriäisten ja nilviäisten sekä niistä saatavien tuotteiden eläintauteja koskevista vaatimuksista Euroopan unionin sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (343/2010).

Tuojaksi ja viejäksi rekisteröitymisestä, tuontiluvan hakemisesta, sisämarkkinatuonnissa, sisämarkkinaviennissä ja sisämarkkina-alueen kautta tapahtuvissa kuljetuksissa vaa-dittavista asiakirjoista, tarkastuksista sekä muista sisämarkkinatuonnin ja sisämarkkinaviennin yleisistä vaatimuksista säädetään eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (977/2006).

Eläinten kuljetuksissa noudatettavista eläinten hyvinvointia koskevista vaatimuksista säädetään eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1/2005 sekä eläinten kuljetuksesta annetussa laissa (1429/2006).

Uhanalaisten ja rauhoitettujen eläinlajien sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään tämän asetuksen lisäksi luonnonsuojelulain (1096/1996) 44 ja 45 §:ssä.

Vierasperäisten nisäkäs- ja lintulajien samoin kuin vierasperäisten riistaeläinkantojen sisämarkkinatuonnista tai luontoon laskemisesta säädetään tämän asetuksen lisäksi metsästyslain (615/1993) 42 §:ssä.

Sivutuotteiden sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään lisäksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1069/2009, jäljempänä sivutuoteasetus.

Sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta säädetään eräitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta ja eräiden sivutuotteiden käytöstä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (850/2005).

Sirkuksessa tai muussa siihen verrattavassa näytöksessä, joissa näytetään eläimille opettuja taitoja, käytettäväksi kielletyistä eläimistä säädetään eläinten käyttämisestä sirkuksessa ja muussa siihen verrattavassa näytöksessä annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (22/EEO/1996).

Sirkuseläinten kuljettamiseen jäsenvaltioi-

den välillä sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista säädetään sirkus-eläinten kuljettamiseen jäsenvaltioiden välillä sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1739/2005.

4 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *sorkka- ja kavioeläimillä* muita sorkka- ja kavioeläimiä kuin kotieläiminä pidettäviä nautaeläimiä (lajit *Bos taurus*, *Bison sp.*, *Bubalus sp.* ja näiden risteytysten jälkeläiset), kotieläiminä pidettäviä sikoja (*Sus scrofa*), kotieläiminä pidettäviä lampaita (*Ovis aries*) ja kotieläiminä pidettäviä vuohia (*Cabra hircus*) sekä hevoseläimiä;

2) *märehtijöillä* muita märehtijöitä kuin kotieläiminä pidettäviä nautaeläimiä, kotieläiminä pidettäviä lampaita ja kotieläiminä pidettäviä vuohia;

3) *siansukuisilla eläimillä* muita kuin kotieläiminä pidettäviä sikoja;

4) *kamelieläimillä* *Camelidae*-heimoon kuuluvia eläimiä;

5) *lemmikkieläimillä* lemmikkieläimiä siten kuin ne on määriteltä lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 998/2003, jäljempänä lemmikkieläinasetus, 3 artiklan a kohdassa;

6) *lemmikkilinnuilla* lemmikkieläiminä pidettäviä lintuja siten kuin ne on määriteltä lemmikkieläinasetuksen 3 artiklan a kohdassa;

7) *harrastelinnuilla* muita lintuja kuin lemmikkilintuja ja siipikarjaa, siten kuin siipikarja on määritetty eräiden tuotantoeläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston päätöksen (1578/1994) 2 pykälässä;

8) *koriste- ja viestikyyhkysillä* muita kuin lihantuotantotarkoituksessa pidettäviä kyyhkyisiä;

9) *pitopaikalla* sellaista maantieteellistä paikkaa, jossa eläimiä pidetään, kasvatetaan tai hoidetaan pysyvästi tai tilapäisesti;

10) *hyväksytyllä eläintarhalla ja koe-eläinlaitoksella* virallisesti hyväksyttyä yhteisöä, laitosta tai keskusta siten kuin ne on määriteltä eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 92/65/ETY, jäljempänä direktiivi 92/65/ETY, 2 artiklan c kohdassa;

11) *sivutuotteilla* eläimistä saatavia sivutuotteita siten kuin ne on määriteltä sivutuoteasetuksen 3 artiklassa;

12) *johdetuilla tuotteilla* tuotteita siten kuin ne on määriteltä sivutuoteasetuksen 3 artiklassa;

13) *luokkaan 3 kuuluvilla teurastuksen sivutuotteilla* sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluvia käsittelemättömiä, hapotettuja tai kuumennettuja teurastamosta peräisin olevia eläimistä saatuja sivutuotteita;

14) *käsitellyllä eläinvalkuaisella* eläinvalkuaisista siten kuin se on määriteltä sivutuoteasetuksessa tai sen nojalla annetuissa säädöksissä;

15) *sisämarkkina-alueella* Euroopan unionin jäsenvaltioiden, jäljempänä jäsenvaltioiden, alueita;

16) *sisämarkkinatuonnilla* elävien eläinten, niiden sukusolujen ja alkioiden, eläimistä saatavien tuotteiden sekä eräiden tavaroiden toimittamista muualta sisämarkkina-alueelta Suomeen;

17) *sisämarkkinaviennillä* elävien eläinten, niiden sukusolujen ja alkioiden, eläimistä saatavien tuotteiden sekä eräiden tavaroiden toimittamista Suomesta muualle sisämarkkina-alueelle;

18) *TRACES-järjestelmällä* Traces-järjestelmän käyttöönotosta ja päätöksen 92/486/ETY muuttamisesta annetussa komission päätöksessä 2004/292/EY tarkoitettua yhdenmukaista eläinlääkinnällistä tietojärjestelmää; sekä

19) *tuberkuloosilla* nautatuberkuloosia tai hirvieläinten tuberkuloosia.

Viitattaessa tässä asetuksessa Euroopan unionin säädökseen tarkoitetaan kyseistä säädöstä siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 luku

Elävien eläinten sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinavientiä koskevat vaatimukset

5 §

Sorkka- ja kavioeläimiä koskevat vaatimukset

Sorkka- ja kavioeläinten on täytettävä seuraavat eläinten terveyttä koskevat ehdot:

1) eläimet ovat lähtöisin pitopaikasta (*läh-töpitopaikka*), joka ei ole rajoitusten alaisena kyseistä eläinlajia koskevien eläintautien vuoksi;

2) eläimet ovat merkittyjä yksilökohtaisin tunnistein siten, että niiden lähtöpitopaikka voidaan tunnistaa;

3) eläimet eivät ole lähtömaan kansallisen taudinhävittämissuunnitelman mukaisesti teurastettaviksi tai hävitettäviksi määrättyjä eläimiä;

4) eläimet eivät ole rokotettuja suu- ja sorkkatautia vastaan eivätkä ne ole lähtöisin alueelta, missä on voimassa suu- ja sorkka-taudin vuoksi rajoittavia määräyksiä;

5) eläimet ovat olleet lähtöpitopaikassa syntymästään saakka tai vähintään 30 vuorokautta ennen lähettämistä; sekä

6) lähtöpitopaikan kaikille eläimille on suoritettu tässä asetuksessa säädetty eläintautitutkimukset. Tutkittaessa vain lähetettävät eläimet, ne on eristettävä lähtöpitopaikan muista eläimistä lähettäjävaltion eläinlääkintäviranomaisten hyväksymään paikkaan lähetystä edeltävien vähintään 30 vuorokauden ajaksi. Vaadittavat eläintautitutkimukset on suoritettava näiden 30 vuorokauden aikana. Suomessa eristämispaiikasta päättää se kunnan- tai läänineläinlääkäri, joka myöntää lähetyksessä vaadittavan terveystodistuksen.

Sorkka- ja kavioeläinten mukana on oltava direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 1 mallin mukainen todistus.

Sorkka- ja kavioeläimiä ei saa kuljettaa kuljetusvälineellä, jossa samanaikaisesti kuljetetaan terveydentilaltaan heikompia eläimiä kuin mitä tässä asetuksessa on säädetty.

6 §

Märehtijöitä ja kamelieläimiä koskevat erityiset vaatimukset

Edellä 5 §:ssä säädetyn lisäksi märehtijöiden ja kamelieläinten on oltava lähtöisin pitopaikasta, jossa ei ole todettu lähettämistä edeltävien 42 vuorokauden aikana luomistautia eikä tuberkuloosia ja eläimet on tutkittu lähettämistä edeltävän 30 vuorokauden aikana kielteisillä tuloksilla luomistaudin ja tuberkuloosin varalta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuberkuloositutkimusta ei tarvitse suorittaa, jos märehtijät ja kamelieläimet ovat lähtöisin jäsenvaltiosta, jossa on direktiivin 92/65/ETY mukainen hyväksytty valvonta- ja torjuntaohjelma tuberkuloosin varalta ja eläimet ovat lähtöisin pitopaikasta, joka kuuluu tämän ohjelman piiriin ja on noudattanut ohjelmaa.

Sisämarkkinatuonnissa märehtijöiden ja kamelieläinten on myös oltava lähtöisin pitopaikasta, jossa ei ole todettu eläinten lähettämistä edeltävien 42 vuorokauden aikana nauaeläinten IBR-tautia ja eläimet on tutkittu lähettämistä edeltävän 30 vuorokauden aikana kielteisillä tuloksilla IBR-taudin varalta.

Suomeen saapumisen jälkeen märehtijät ja kamelieläimet on pidettävä määränpäässä olevassa pitopaikassa sisämarkkinatuontia seuraavan vuoden ajan. Tuodut märehtijät ja kamelieläimet sekä ne eläimet, jotka ovat määränpäässä olevassa pitopaikassa olleet yhteydessä tuotuihin eläimiin siten, että olisivat voineet saada tuberkuloositartunnan, on tutkittava tuberkuloosin varalta ensimmäisen kerran 1—2 kuukauden ja toisen kerran 11—12 kuukauden kuluttua tuonnista. Jos eläimet ovat lähtöisin 2 momentissa tarkoitusta tuberkuloosista vapaasta pitopaikasta, tutkitaan eläimet vain kerran 1—2 kuukauden kuluttua tuonnista ja eläimet on pidettävä määränpäässä olevassa pitopaikassa vain tutkimuksen suorittamiseen saakka. Tutkimuksen suorittaa kunnaneläinlääkäri Elintarviketurvallisuusviraston ohjeiden mukaisesti.

Tämän pykälän 1—4 momenttien säännöksiä ei sovelleta Ruotsista ja Norjasta Suomeen tuotaviin poroihin.

Sinikielitautia koskevista vaatimuksista säädetään neuvoston direktiivin 2000/75/EY

täytäntöönpanosäännöistä bluetongue-taudin torjunnan, seurannan ja valvonnan sekä tiettyjen bluetongue-taudille alttiiden lajien eläinten siirtoja koskevien rajoitusten osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1266/2007.

Märehtijöiden ja kamelieläinten sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäänä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisen mahdollisesti antamia lisämääräyksiä.

7 §

Siansukuisia eläimiä koskevat erityiset vaatimukset

Edellä 5 §:ssä säädetyn lisäksi siansukuisten eläinten on:

1) täytettävä Aujeszkyyn tautia koskevista lisätakeista yhteisön sisäisessä sikojen kaupassa ja tähän tautiin liittyvien tietojen antamista koskevista vaatimuksista annetun komission päätöksen 2008/185/EY ehdot; sekä

2) oltava lähtöisin eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY mukaisesta luomistaudista vapaasta karjasta tai eläimet on tutkittu lähettämistä edeltävän 30 vuorokauden aikana kielteisin tuloksin *Brucella suis*-tartunnan varalta.

Sisämarkkinatuonnissa siansukuisten eläinten on 1 momentissa säädetyn lisäksi oltava tutkittuja lähettämistä edeltävän 30 vuorokauden aikana TGE-taudin varalta kielteisin tuloksin.

Siansukuisia eläinten sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäänä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisen mahdollisesti antamia lisämääräyksiä.

8 §

Jäniksiä ja kaneja koskevat vaatimukset

Jäniksien ja kanien on oltava lähtöisin lähtöpitopaikasta, jossa ei kuukauteen ennen eläinten lähtöä ole todettu tai epäilty raivotautia. Jänikset ja kanit eivät lisäksi ole kuukauteen saaneet olla yhteydessä sellaisiin eläimiin, jotka ovat lähtöisin sellaisesta pitopaikasta, jossa epäillään tai on todettu esiin-

tyvän raivotautia. Lisäksi jäniksien ja kanien on oltava lähtöisin lähtöpitopaikasta, jossa yhdelläkään eläimellä ei ole myksomatoosiin viittaavia oireita.

Jäniksien ja kanien mukana on oltava viejän kirjallinen vakuutus, josta ilmenee, että:

1) eläimet täyttävät 1 momentissa säädetyt vaatimukset;

2) eläimissä ei lähtöpäivänä ole ollut havaittavissa tarttuvien tautien oireita; sekä

3) eläinten lähtöpitopaikassa ei ole voimassa viranomaisten määräämiä rajoituksia eläintautien vuoksi.

Sisämarkkinaviennissä, jos määränpäänä oleva jäsenvaltio vaatii jäniksien ja kanien siirroissa viranomaisen antaman terveystodistuksen, on eläinten mukana edellä 2 momentista poiketen kuitenkin oltava direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 1 mallin mukainen terveystodistus.

Sisämarkkinaviennissä Irlantiin tai Yhdistyneeseen kuningaskuntaan jäniksien ja kanien mukana on oltava terveystodistus, josta ilmenee, että eläimet täyttävät 1 momentissa mainitut raivotautia koskevat vaatimukset.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta jäniksien ja kanien sisämarkkinatuontiin, kun yksityishenkilö tuo lemmikkieläimenä pitämäänsä jäniksiä tai kaneja.

9 §

Minkkejä, kettuja ja supikoiria koskevat vaatimukset

Minkkien ja kettujen on oltava lähtöisin lähtöpitopaikasta, jossa ei kuukauteen kuukauteen ennen eläinten lähettämistä ole todettu tai epäilty raivotautia. Minkit ja ketut eivät lisäksi kuukauteen kuukauteen ole saaneet olla yhteydessä sellaisiin eläimiin, jotka ovat lähtöisin pitopaikasta, jossa epäillään tai on todettu esiintyvän raivotautia.

Minkkien ja kettujen mukana on oltava viejän kirjallinen vakuutus, josta ilmenee, että:

1) eläimet täyttävät 1 momentissa säädetyt vaatimukset;

2) eläimissä ei lähtöpäivänä ole ollut havaittavissa tarttuvien tautien oireita; sekä

3) lähtöpitopaikassa ei ole voimassa viranomaisten määräämiä rajoituksia eläintautien vuoksi.

Minkkien ja kettujen sisämarkkinaviennissä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Irlantiin, Ruotsiin tai Norjaan on lisäksi noudatettava näiden valtioiden asettamia raivotautia koskevia vaatimuksia.

Supikoirien sisämarkkinatuonnissa eläinten on täytettävä samat ehdot kuin mitä vaaditaan minkeiltä ja ketuilta. Supikoirien sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisten antamia määräyksiä.

10 §

Koiria, kissoja, hillereitä ja frettejä koskevat vaatimukset

Koirien, kissojen, hillerien ja frettien kuljettamisesta lemmikkieläiminä Euroopan unionin alueella sekä niiden kaupallisesta sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään lemmikkieläinasetuksessa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 998/2003 täytäntöönpanosta tiettyihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten, joita voidaan kuljettaa muuten kuin kaupallisin kuljetuksin enimmäismäärän osalta annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 388/2010.

Koirien, kissojen, hillerien ja frettien mukana on oltava mallitodistuksen vahvistamisesta koirien, kissojen ja frettien yhteisön sisällä tapahtuvia kuljetuksia varten annetun komission päätöksen 2003/803/EY mukainen todistus (lemmikkieläinpassi). Sisämarkkinatuonnissa yli kolmen kuukauden ikäisten koirien ja kissojen mukana olevasta lemmikkieläinpassista on käytävä ilmi, että eläimelle on enintään 30 päivää ennen sen saapumista Suomeen annettu asianmukainen annos pratsikvantelia tai epsiprantelia sisältävää, asianomaiselle eläinlajille hyväksyttyä lääkettä ekinokokkoosia aiheuttavia heisimatoja vastaan. Kyseinen lääkitys on annettava siinä maassa, josta eläin tuodaan Suomeen. Kyseistä lääkitystä ei kuitenkaan vaadita, jos eläin tuodaan Suomeen suoraan Ruotsista, Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Irlannista, Maltalta tai Norjasta muualta kuin Huippuvuorilta taikka jos eläin tuodaan takaisin Suomeen 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on viety pois Suomesta.

Lemmikkieläinasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rokottamattomien alle kolmen kuukauden ikäisten koirien ja kissojen sisämarkkinatuonti on sallittua edellyttäen, että:

1) eläin on lähtöisin jäsenvaltiosta, joka on Maailman eläintautijärjestön (OIE) eläinten tuontia ja vientiä koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti raivotautivapaa maa;

2) eläimen mukana on lemmikkieläinpassi;

3) eläimen mukana on eläimen kasvattajan allekirjoittama vakuutus siitä, että eläin on syntymästään asti oleskellut ainoastaan syntymäpaikassaan erossa villieläimistä; sekä

4) eläin kuljetetaan Suomeen suoraan lähtevästä jäsenvaltiosta tai toisen raivotaudista vapaan jäsenvaltion kautta.

Rokottamattomien alle kolmen kuukauden ikäisten hillerien ja frettien tuonti Suomeen on kielletty.

Suomessa lemmikkieläinasetuksessa tarkoitettulla toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä eläinlääkärillä tarkoitetaan eläinlääkärinä, jolla on oikeus harjoittaa eläinlääkärin ammattia Suomessa.

11 §

Eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten hyväksyminen

Aluehallintovirasto päättää eläintarhan tai koe-eläinlaitoksen hyväksymisestä direktiivin 92/65/ETY mukaiseksi toimijaksi Euroopan unionin sisämarkkinoilla. Hyväksymistä haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella aluehallintovirastolta. Hyväksymisen edellytyksenä on, että aluehallintovirasto on tarkastanut eläintarhan tai koe-eläinlaitoksen ja todennut sen täyttävän direktiivin 92/65/ETY liitteen C mukaiset vaatimukset.

Aluehallintoviraston on valvottava hyväksyttyjä eläintarhoja ja koe-eläinlaitoksia direktiivin 92/65/ETY liitteen C kohdan 2 mukaisesti. Jos hyväksytty eläintarha tai koe-eläinlaitos ei täytä sille asetettuja vaatimuksia tai sen toiminta on loppunut, aluehallintoviraston tulee peruuttaa hyväksyntä väliaikaisesti tai pysyvästi.

Aluehallintoviraston on ilmoitettava eläintarhan tai koe-eläinlaitoksen hyväksymisestä ja hyväksymisen peruuttamisesta Eläinturvallisuusvirastolle.

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa hyväksytylle eläintarhalle ja koe-eläinlaitokselle hyväksymisnumeron. Elintarviketurvallisuusvirasto pitää yllä luetteloa hyväksytyistä eläintarhoista ja koe-eläinlaitoksista ja saattaa luettelon muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville neuvoston direktiivin 2008/73/EY täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden yhteisön eläinlääkintä- ja eläinjalostuslainsäädännön mukaisesti hyväksymien laitosten ja laboratorioiden luetteloita sisältävien internetpohjaisten tietosivujen osalta annetun komission päätöksen 2009/712/EY mukaisesti.

12 §

Hyväksytyjen eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten välillä siirrettäviä eläimiä koskevat vaatimukset

Direktiivin 92/65/ETY liitteissä A ja B mainituille taudeille herkkien eläinlajien sekä näiden eläinlajien alkioiden ja sukusolujen on täytettävä mainitun direktiivin mukaiset ehdot ja lähetyksen mukana on oltava neuvoston direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 3 mallin mukainen terveystodistus.

13 §

Apinoita koskevat vaatimukset

Apinoiden (*Simiae* ja *Prosimiae*) sisämarkkinatuonti ja sisämarkkinavienti on sallittua vain hyväksytyjen eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten välillä. Apinoiden on täytettävä direktiivin 92/65/ETY mukaiset ehdot. Apinoiden mukana on oltava mainitun direktiivin liitteen E osan 3 mallin mukainen terveystodistus.

14 §

Muita nisäkkäitä koskevat vaatimukset

Muiden kuin 3 §:ssä ja 5—13 §:ssä mainittujen nisäkkäiden, jyrsijöitä ja siilieläimiä lukuun ottamatta, sisämarkkinatuonti on sallittua vain Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. Tuontilupaa haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella. Tuontiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että näiden nisäkkäiden sisämarkki-

natuonti ei aiheuta riskiä eläintautien leviämisestä. Luvassa asetetaan eläinten terveyttä koskevat välttämättömät ehdot.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen nisäkkäiden sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäänä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisien antamia vaatimuksia.

15 §

Harrastelintuja koskevat vaatimukset

Harrastelintujen on täytettävä seuraavat eläinten terveyttä koskevat ehdot:

1) linnut ovat olleet lähettävässä jäsenvaltiossa vähintään kuljetusta edeltävät 30 vuorokautta tai jos ne on tuotu Euroopan yhteisön ulkopuolelta, tuonti on tapahtunut tietyistä suojatoimenpiteistä, jotka liittyvät erittäin patogeeniseen lintuinfluenssaan ja omistajiensa mukana seuraavien lemmikkilintujen kuljetuksiin yhteisöön annetun komission päätöksen 2007/25/EY mukaisesti;

2) linnut ovat lähtöisin alueelta ja lähtöpitopaikasta, joka ei ole Newcastleltaudin vuoksi rajoittavien määräysten alainen;

3) linnut ovat lähtöisin pitopaikasta, jossa ei ole todettu lintuinfluenssaa 30 vuorokauden aikana ennen lintujen lähettämistä;

4) linnut ovat lähtöisin alueelta ja pitopaikasta, jossa ei ole voimassa Euroopan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaisia rajoituksia lintujen tarttuvien tautien suhteen;

5) linnut ovat merkittyjä yksilökohtaisin tunnistein joko umpinaisella jalkarenkaalla tai mikrosirulla;

6) linnut ovat lähetyshetkellä vapaita tarttuvien tautien oireista; sekä

7) papukaijalintujen ollessa kyseessä ovat linnut kohtien 1—6 lisäksi lähtöisin pitopaikasta, jossa ei ole todettu psittakoosia kahden kuu-kauden aikana ennen lintujen lähettämistä ja papukaijalinnut eivät ole olleet kosketuksissa sellaisten lintujen kanssa, joilla on todettu psittakoosia.

Harrastelintujen mukana on oltava lähettävän jäsenvaltion toimivaltaisen virkaeläinlääkärin antama, direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 1 mallin mukainen terveystodistus, josta selviää lintujen laji ja joka sisältää vakuutukset 1 momentissa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien ehtojen täyttymisestä.

Harrastelinnut on kuljetettava kertakäyttöisissä tai desinfioituissa kuljetushäkeissä tai -laatikoissa. Lintuja ei saa kuljettaa kuljetusvälineellä, jossa samanaikaisesti kuljetetaan terveydentilaltaan heikompia lintuja kuin mitä tässä asetuksessa on säädetty. Elintarviketurvallisuusvirasto antaa tarkemmat ohjeet kuljetuksessa noudatettavasti hygieniasta.

Sisämarkkinatuonnissa harrastelinnut eivät saa olla rokotettuja Newcastlel taudin tai lintuinfluenssan varalta lukuun ottamatta koriste- ja viestikyyhkyksiä, joiden on oltava rokotettuja Newcastlel taudin varalta ennen Suomeen lähettämistä.

Sisämarkkinatuonnissa muista jäsenvaltioista kuin Ruotsista sekä Norjasta lähetettävät harrastelinnut, lukuun ottamatta Newcastlel taudin varalta rokotettuja koriste- ja viestikyyhkyksiä, on 21 vuorokauden sisällä ennen lintujen lähettämistä tutkittava kielteisillä tuloksilla Newcastlel taudin varalta. Elintarviketurvallisuusvirasto antaa tarkemmat ohjeet Newcastlel taudin tutkimusmenetelmästä. Tutkimustuloksesta on oltava tutkimuksen suorittaneen laboratorion antama todistus 2 momentissa tarkoitetun terveystodistuksen liitteenä.

Harrastelintujen sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäässä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisen mahdollisesti antamia lisämääryksiä.

16 §

Lemmikkilintuja koskevat vaatimukset

Lemmikkilintujen sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään lemmikkieläinasetuksessa.

Lemmikkilintujen on sisämarkkinatuonnissa lisäksi täytettävä seuraavat eläinten terveyttä koskevat ehdot:

1) linnut ovat olleet lähettävässä jäsenvaltiossa vähintään kuljetusta edeltävät 30 vuorokautta tai, jos ne on tuotu Euroopan yhteisön ulkopuolelta, tuonti on tapahtunut komission päätöksen 2007/25/EY mukaisesti;

2) linnut ovat lähtöisin alueelta ja lähtöpitopaikasta, jossa ei ole voimassa Euroopan unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisia rajoituksia lintujen tarttuvien tautien osalta;

3) linnut ovat merkittyjä yksilökohtaisin tunnistein joko umpinaisella jalkarenkaalla tai mikrosirulla;

4) lintuja ei ole rokotettu Newcastlel taudin tai lintuinfluenssan varalta; sekä

5) linnut ovat lähetyshetkellä vapaita tarttuvien tautien oireista.

Sisämarkkinatuonnissa lemmikkilintujen mukana on oltava lähettävän jäsenvaltion virkaeläinlääkärin myöntämä terveystodistus, josta selviää lintujen laji ja joka sisältää vaakuutukset 2 momentissa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien ehtojen täytymisestä. Terveystodistus ei saa olla 10 vuorokautta vanhempi. Lisäksi lemmikkilintujen sisämarkkinatuonnista on tehtävä ilmoitus TRACES järjestelmään ennen lintujen lähettämistä.

Lemmikkilintujen sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäässä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisen asettamia vaatimuksia.

17 §

Mehiläisiä ja kimalaisia koskevat vaatimukset

Mehiläisten (*Apis mellifera*) ja kimalaisten (*Bombus spp.*) on oltava lähtöisin pitopaikasta, jossa ja jota 3 kilometrin säteellä ympäröivällä vyöhykkeellä ei esiinny tai epäillä esiintyvän mehiläisten esikotelomätää. Jos pitopaikassa tai vyöhykkeellä on aikaisemmin esiintynyt esikotelomätää, on rajoittavien määräysten peruuttamisesta sekä pitopaikan ja kaikkien vyöhykkeellä sijaitsevien mehiläisten tai kimalaisten pitopaikkojen tarkastuksesta oltava kulunut vähintään 30 vuorokautta. Lähetettävien mehiläisten ja kimalaisten lähtöpitopaikka on tutkittava hunajasta otettavien näyttein esikotelomädän varalta lähettämistä edeltävän vuoden aikana. Hunajänäytteen on oltava koko pitopaikkaa edustava.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen kimalaiset voivat olla myös lähtöisin pitopaikasta, joka on lähettävän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, Suomessa kunnan eläinlääkärin, valvonnassa. Ennen kimalaisten lähettämistä toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava lähtöpitopaikka ja varmistet-

tava, ettei siellä ole todettavissa esikotelomädän oireita.

Mehiläisten ja kimalaisten on lisäksi oltava lähtöisin pitopaikasta, jossa ja jota 100 kilometrin säteellä ympäröivällä vyöhykkeellä ei esiinny eikä epäillä esiintyvän pientä pesäkuoriaista eikä Tropilaelapspunkkia.

Mehiläisten ja kimalaisten mukana on oltava direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 2 mallin mukainen terveystodistus. Sisämarkkinaviennissä kunnaneläinlääkärin on silmämääräisesti tarkastettava mehiläiset ja kimalaiset myöntäessään lähetykselle terveystodistuksen.

Mehiläiset ja kimalaiset on kuljetettava pakkauksessa ja kuljetusvälineessä, jossa samanaikaisesti ei ole terveydentilaltaan heikompia mehiläisiä ja kimalaisia kuin mitä tässä asetuksessa on säädetty.

3 luku

Eläimistä saatavien sivutuotteiden sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinaviientä koskevat vaatimukset

18 §

Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevat yleiset vaatimukset

Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään sivutuoteasetuksessa.

Sivutuoteasetuksen mukainen toimivaltainen viranomais, joka voi erityisellä hyväksynnällä sallia tuotavan Suomeen käsittelemätöntä lantaa, on Elintarviketurvallisuusvirasto.

19 §

Luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvat sivutuotteet

Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien sivutuotteiden sekä niistä johdettujen käsiteltyjen tuotteiden sisämarkkinatuonti on sallittu Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla.

Tuontiluvan myöntämisen edellytyksistä säädetään jäljempänä 22 §:ssä.

Edellä 1 momentista poiketen eläinten ruokintaan ja lannoitekäyttöön tarkoitettujen luokkaan 2 kuuluvien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden sisämarkkinatuonti on kielletty lukuun ottamatta sivutuoteasetuksen mukaisesti käsiteltyä lantaa ja lantavalmisteita.

Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien sivutuotteiden sekä niistä johdettujen käsiteltyjen tuotteiden sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäänä olevan jäsenvaltion eläinlääkintöviranomaisten asettamia ehtoja.

20 §

Eläinten ruokintaan tarkoitettu käsitelty eläinvalkuainen ja käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävät rehut

Käsitellyn eläinvalkuaisen ja sitä sisältävien rehujen sisämarkkinatuonnissa ja sisämarkkinaviennissä vaadittavista rekisteröitymisistä, asiakirjoista ja tarkastuksista sekä muista sisämarkkinatuonnin ja sisämarkkinaviennin yleisistä edellytyksistä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (977/2006).

Eläinten ruokintaan tarkoitettujen käsitellyn eläinvalkuaisen käsittelymenetelmistä säädetään sivutuoteasetuksessa.

21 §

Eläinten ruokintaan tarkoitettujen luokkaan 3 kuuluvat teurastuksen sivutuotteet ja kalaperäinen aines

Eläinten ruokintaan tarkoitettujen sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluvien teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen aineksen sisämarkkinatuonti on sallittu Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. Tuontiluvan ja sen myöntämisen edellytyksistä säädetään jäljempänä 22 §:ssä.

Teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen aineksen mukana on oltava maa- ja

metsätalousministeriön asetuksen (977/2006) 15 §:ssä tarkoitetut asiakirjat ja erän tuonti-tarkastus on tehtävä mainitun asetuksen 18 §:n mukaisesti.

22 §

Tuontilupa

Edellä 19 ja 21 §:ssä tarkoitetun tuontiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että kyseessä olevien sivutuotteiden sisämarkkinatuonti ei aiheuta riskiä eläintautien leviämisestä. Elintarviketurvallisuusviraston on asetettava tuontiluvassa eläinten terveyttä koskevat välttämättömät ehdot. Tuontiluvalla tuotavat sivutuotteet on kuljetettava suoraan luvan saaneeseen hyväksytyyn laitokseen. Tuontilupa voidaan myöntää vuodeksi kerrallaan.

Edellä 21 §:ssä tarkoitettu eläinten ruokintaan tarkoitettujen tuotteiden tuontilupa voidaan myöntää sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytylle luokan 1, 2 tai 3 käsittelylaitokselle, lemmikkieläinten ruokia valmistavalle laitokselle, varastointilaitokselle tai väliasteen laitokselle sekä maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (850/EEO/2005) mukaisesti hyväksytylle rehusekoittamolle tai tilarehustamolle.

Rehusekoittamoon, tilarehustamoon tai varastointilaitokseen tuotavien teurastuksen sivutuotteiden on oltava kuumennettuja tai käsiteltyjä hapolla ja tuotavan kalaperäisen aineksen on oltava pakastettua tai kuumennettua taikka käsiteltyä hapolla 2 momentissa mainitun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen mukaisesti. Väliasteen laitokseen saa tuoda ainoastaan pakastettua kalaperäistä ainesta.

Tuontilupahakemuksen tulee sisältää seuraavat tiedot:

- 1) tuojan nimi ja osoite sekä muut tarvittavat yhteystiedot;
- 2) vastaanottavan laitoksen nimi, osoite ja muut tarvittavat yhteystiedot sekä hyväksymisnumero;
- 3) tuotava sivutuote, aiottu tuonnin määrä ja käyttötarkoitus;
- 4) tuotavan sivutuotteen lähettävän laitoksen hyväksymisnumero, nimi ja yhteystiedot; sekä
- 5) selvitys tuontiluvan myöntämisen edellytysten täyttymisestä.

4 luku

Mikrobien, loisten ja näyte-erien sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinavienttiä koskevat vaatimukset

23 §

Eläintauteja aiheuttavat mikrobit ja loiset

Eläintauteja aiheuttavien mikrobien ja loisten sekä niitä sisältävien viljelmien, kudosten, eritteiden ja muiden vastaavien tavaroiden sisämarkkinatuonti on sallittua vain Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. Tuontilupaa haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella. Tuontiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että kyseisten mikrobien ja loisten sisämarkkinatuonti ei aiheuta riskiä eläintautien leviämisestä. Tuontiluvassa Elintarviketurvallisuusviraston on asetettava eläinten terveyttä koskevat välttämättömät ehdot. Tuontilupa voidaan myöntää eräkohtaisesti tai vuodeksi kerrallaan.

Jos 1 momentissa asetetut vaatimukset muutoin täyttyvät, voidaan toisista jäsenvaltioista toimittaa Elintarviketurvallisuusvirastolle sen tehtävien suorittamiseksi 1 momentissa tarkoitettuja eläintauteja aiheuttavia mikrobeja ja loisia ja niitä sisältäviä viljelmiä, kudoksia, eritteitä taikka muita vastaavia tavaroita ilman erillistä tuontilupaa.

Eläintauteja aiheuttavien mikrobien ja loisten sekä niitä sisältävien viljelmien, kudosten, eritteiden ja muiden vastaavien tavaroiden sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäännä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisten asettamia vaatimuksia.

24 §

Näyte-erät

Elintarviketurvallisuusvirasto voi myöntää sellaisten eläinten ja eläimistä saatavien tuotteiden, jotka eivät täytä kansallisessa tai Euroopan unionin lainsäädännössä säädettyjä eläinten terveyttä koskevia edellytyksiä, sisämarkkinatuonnille tuontiluvan näyte-eränä. Tuontilupaa haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella. Tuontiluvan myöntä-

misen edellytyksenä on, että näyte-erä ei aiheuta riskiä eläintautien leviämisestä, näyte-erällä ei ole kaupallista arvoa, näyte-erä tuodaan tutkimusta varten ja näyte-erä hävitetään tutkimuksen jälkeen. Tuontiluvassa Elintarviketurvallisuusviraston on asetettava eläinten terveyttä koskevat välttämättömät ehdot. Tuontilupa myönnetään joko näyte-eräkohtaisesti tai vuodeksi.

Jos 1 momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät, voidaan toisista jäsenvaltioista toimittaa Elintarviketurvallisuusvirastolle sen tehtävien suorittamiseksi 1 momentissa tarkoitettuja näyte-eriä ilman erillistä tuontilupaa.

Näyte-erien sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäästä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisten asettamia vaatimuksia.

5 luku

Erinäiset säännökset

25 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Tällä asetuksella kumotaan eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla 30 päivänä kesäkuuta 2003 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (655/2003) ja peurojen tuonnille muista EU:n jäsenvaltioista asetettavista terveysvaatimuksista 17 päivänä heinäkuuta annettu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös (19/EEO/96) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnettyt tuontiluvat ovat edelleen voimassa luvassa mainitun ajan ja hyväksytyjen eläintarhojen ja koelaitosten hyväksynnit hyväksymispäätösten mukaisesti.

Eläinlääkintöylitarkastaja Seppo Kuosmanen

N:o 1003

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eläintautien vastustamisesta suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla 8 päivänä marraskuuta 2006 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (977/2006) 1 §, 4 §, 13 §, 14 § ja liite I seuraavasti:

1 §

Sovelletamisala

Tämä asetus koskee Euroopan unionin jäsenvaltiosta (*jäsenvaltio*) Suomeen ja vastavasti Suomesta muuhun jäsenvaltioon toimitettaville, eläintautien vastustamiseksi Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin annetun asetuksen (1338/1996) 2 §:ssä tarkoitetuille eläimille ja tavaroille eläintautien vastustamiseksi suoritettavia tarkastuksia ja muita vastaavia toimenpiteitä sekä tämän asetuksen liitteissä I—III lueteltujen eläinten ja tuotteiden kuljettamista Suomesta kolmanteen maahan toisen jäsenvaltion alueen kautta tai toisesta jäsenvaltiosta kolmanteen maahan Suomen alueen kautta.

Mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltiosta tai sen alueesta, sovelletaan myös sellaiseen valtioon, jolla on Euroopan unionin kanssa tehtyyn sopimukseen perustuva oikeus toimia unionin sisämarkkinoilla.

4 §

Viejäksi rekisteröityminen

Tämän asetuksen liitteissä I—III lueteltujen eläinten ja tuotteiden viejän on haettava

eläintautilain 12 g §:ssä tarkoitettua viejäksi rekisteröimistä kirjallisesti Elintarviketurvallisuusvirastolta viimeistään 10 arkipäivää ennen ensimmäistä vientiä.

Hakemuksessa on oltava:

- 1) viejän nimi ja osoite;
- 2) eläinlaji tai tuote, jota rekisteröinti koskee;
- 3) vientiä valvova eläinlääkäri; ja
- 4) valvovan eläinlääkärin ilmoitus siitä, että tuotteiden viejällä on eläintautilain 12 g §:ssä tarkoitettu omavalvontaohjelma, tai muu riittävä selvitys omavalvonnasta.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyä ei sovelleta hevoseläinten viejiin. Lisäksi mitä edellä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei sovelleta koirien, kissojen, hillerien ja frettien eikä lemmikkilintujen viejiin silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

13 §

Tuojaksi rekisteröityminen ja tuontilupa

Tämän asetuksen liitteissä I—III lueteltujen eläinten ja tuotteiden tuojan on haettava eläintautilain 12 g §:ssä tarkoitettua tuojaksi rekisteröimistä tai tuontilupaa kirjallisesti Elintarviketurvallisuusvirastolta. Tuojaksi rekisteröimistä on haettava viimeistään 10 arkipäivää ennen ensimmäistä tuontia.

Hakemuksessa on oltava:

- 1) tuojan nimi ja osoite;
- 2) eläinlaji tai tuote, jota rekisteröinti koskee;
- 3) jäsenvaltio, josta eläimiä tai tuotteita aiotaan tuoda; ja
- 4) eläimiä tuotaessa selvitys siitä, että tuojalla on käytössään tilat, jossa eläimet voidaan tarvittaessa pitää eristyksissä.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyä ei sovelleta hevoseläinten, jäniksien, kaniin, lemmikkieläinruokien ja mehiläistuotteiden tuojiin, eikä myöskään sellaisiin tuojiin, jotka tuovat metsästystrofeita omaan käyttöönsä. Lisäksi mitä edellä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei sovelleta koirien, kissojen, hillerien ja frettien eikä lemmikkilintujen tuojiin, silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi

14 §

Ennakkoilmoitus

Liitteessä I lueteltujen eläinten ja tuotteiden tuojan on toimitettava Elintarviketurval-

lisuusvirastolle kirjallinen ennakkoilmoitus eläimen tai tuotteen saapumisesta viimeistään 24 tuntia ennen tuontia. Jos tuontia edeltävä päivä ei ole arkipäivä, ennakkoilmoitus on tehtävä viimeistään edellisenä arkipäivänä. Ilmoitus on tehtävä myös liitteen III eläinperäisestä hydrolysoidusta proteiinista ja eläinten ruokintaan tarkoitettuun eläimestä peräisin olevista verituotteista sekä sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluvasta teurastuksen sivutuotteista ja kalaperäisestä aineksesta. Ennakkoilmoituksesta on käytävä ilmi mitä eläimiä ja tuotteita tuontilähetys sisältää, eläinten ja tuotteiden määrät, lähtöpaikka, määräpaikka ja tuontiajankohta.

Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä hevoseläimistä, hevoseläinten spermasta ja alkioidista eikä kalajauhasta. Lisäksi ilmoitusta ei tarvitse tehdä sellaisista koirista, kissoista, hillereistä ja freteistä eikä lemmikkilinnuista, joita ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Eläinlääkintöylitarkastaja Seppo Kuosmanen

1. Kavio- ja sorkkaeläimet, lukuun ottamatta Ruotsista ja Norjasta tilapäisesti kilpailu- tai muuhun vastaavaan tarkoitukseen tuotuja poroja
2. Siipikarja ja siitosmunat
3. Muut linnut
4. Apinat
5. Mehiläiset ja kimalaiset
6. Jänikset ja kanit
7. Koirat, kissat, hillerit ja fretit
8. Elävät kalat, äyriäiset ja nilviäiset
9. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien sperma
10. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien alkiot
11. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien munasolut
12. Kalojen ja äyriäisten viljelyyn tarkoitettu mätä ja maiti
13. Teurastettu, suolistamaton viljelty kala
14. Eläintautia aiheuttavien mikrobien viljelmät
15. Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluva aines sekä näistä johdetut käsitellyt tuotteet
16. Käsitelty eläinvalkuainen

Kohdissa 3, 6 ja 7 tarkoitetaan myös matkustajan mukanaan kuljettamia lemmikkieläimiä.

Kohdissa 3, 6—8, 12 ja 13 tarkoitetaan kuitenkin vain eläimiä ja tuotteita, joiden tuontia ja vientiä varten tarvitaan niitä koskeva, erikseen annettujen määräysten mukainen eläinlääkärin tarkastus ja siitä annettu todistus.

N:o 1004

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
hevoseläinten sukusolujen ja alkioden eläintautivaatimuksista Euroopan unionin
sisämarkkinoilla

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläintaulain (55/1980) 13 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 809/1992:

1 luku

3 §

Yleiset säännökset*Suhde eräisiin säädöksiin*

1 §

Soveltoamisala

Tässä asetuksessa säädetään muista Euroopan unionin jäsenvaltioista (*jäsenvaltio*) Suomeen, Suomesta muihin jäsenvaltioihin sekä muista jäsenvaltioista toiseen jäsenvaltioon tai Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin Suomen alueen kautta toimitettavien hevoseläinten sukusolujen ja alkioden eläintauteja koskevista vaatimuksista.

Mitä tässä asetuksessa säädetään jäsenvaltiosta tai sen alueesta, sovelletaan myös sellaiseen valtioon, jolla on Euroopan unionin kanssa tehtyyn sopimukseen perustuva oikeus toimia unionin sisämarkkinoilla.

2 §

Soveltoamisalan rajaukset

Asetusta ei sovelleta Suomessa tuotettujen ja ainoastaan Suomessa käytettäväksi tarkoitettujen hevoseläinten sukusolujen keräämiseen, käsittelyyn, säilyttämiseen eikä ainoastaan Suomessa tapahtuvaan hevoseläinten alkionkeräystoimintaan.

Eläintauti- tai terveystilanteen muutosten vuoksi sisämarkkinatuontiin, sisämarkkinaviintiin tai sisämarkkina-alueen kautta tapahtuviin kuljetuksiin annettavista rajoituksista säädetään Euroopan komission antamissa suojapäätöksissä.

Tuojaksi ja viejäksi rekisteröitymisestä, sisämarkkinatuonnissa, sisämarkkinaviennissä ja kauttakuljetuksissa vaadittavista asiakirjoista, tarkastuksista sekä muista sisämarkkinatuonnin ja sisämarkkinaviennin yleisistä vaatimuksista säädetään eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (977/2006).

Hevosten keinollisesta lisääntymisestä säädetään hevostalouslaissa (796/93) ja keinollisessa lisäämisessä noudatettavista vaatimuksista ja luvan saamisen ehdoista säädetään eläinten keinollisen lisäämisen harjoittamisen edellytyksistä annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (22/2000).

Oriiden terveyttä sekä oriin sperman keräämistä, käsittelyä, säilytystä, kuljetusta ja laatua koskevista vaatimuksista Suomessa säädetään hevosten keinosiemennysaseman toimintaa koskevista vaatimuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (41/EEO/2006).

Hevoseläinten alkioiden ja munasolujen keräämistä, käsittelyä, säilytystä ja kuljetusta Suomessa tapahtuvaa alkionsiirtotoimintaa varten säädetään hevoseläinten alkioille ja munasoluille asetettavista käsittelyvaatimuksista annetussa maa- ja metsätalouspäättö- sessä (8/EEO/1998).

4 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *hevoseläimillä* hevosen- tai aasinsukuista eläintä tai näiden lajien risteytysten jälkeläistä;

2) *spermalla* käsittelemätöntä, käsiteltyä tai laimennettua hevoseläimen siemennestettä;

3) *munasoluilla* hevoseläinten lisäämiseksi tarkoitettuja hedelmöitettyjä tai hedelmöittymättömiä munasoluja;

4) *alkioilla* hevoseläinten varhaisia kehitystasasteita, jotka ovat siirrettävissä vastaanot-tajaeläimeen;

5) *oriasemalla* laitosta, jossa kerätään, käsitellään ja säilytetään spermaa sisämarkkinavientiin ja sisämarkkinatuontiin;

6) *spermavarastolla* laitosta, jossa säilytetään tämän asetuksen mukaisesti tuotettua tai maahan laillisesti tuotua spermaa keinosiemennystarkoituksiin;

7) *asemaeläinlääkärillä* Suomessa laillistettua eläinlääkäriä, joka vastaa tämän asetuksen noudattamisesta oriasemalla ja spermavarastolla;

8) *alkionkeräysryhmällä* ryhmää, joka kerää alkioita ja munasoluja sisämarkkinavientiin ja sisämarkkinatuontiin;

9) *alkiontuotantoryhmällä* ryhmää, joka tuottaa alkioita *in vitro* menetelmällä sisämarkkinavientiin ja sisämarkkinatuontiin;

10) *alkionkeräyseläinlääkärillä* Suomessa laillistettua eläinlääkäriä, joka vastaa tämän asetuksen noudattamisesta alkionsiirto- tai alkiontuotantoryhmän toiminnassa;

11) *sisämarkkina-alueella* jäsenvaltioiden alueita;

12) *sisämarkkinatuonnilla* sukusolujen ja alkioiden toimittamista muualta sisämarkkina-alueelta Suomeen;

13) *sisämarkkinaviennillä* sukusolujen ja

alkioiden toimittamista Suomesta muualle sisämarkkina-alueelle;

Viitattaessa tässä asetuksessa Euroopan unionin säädökseen tarkoitetaan kyseistä säädöstä siihen myöhemmin tehtyine muutoksi-neen.

5 §

Näytteiden lähettäminen

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa ohjeet näytteiden ottamisesta ja niiden lähettämisestä laboratorioon. Elintarviketurvallisuusvi-rastoon lähetettävien näytteiden mukana on seurattava Elintarviketurvallisuusviraston lä-hete asianmukaisesti täytettynä.

2 luku

Spermaa koskevat vaatimukset

6 §

Sperman sisämarkkinavientiä ja sisämarkki-natuontia koskevat vaatimukset

Sisämarkkinaviennissä sperman on oltava lähtöisin tämän asetuksen mukaiselta aluehal-lintoviraston hyväksymältä oriasemalta tai spermavarastosta ja täytettävä tässä asetuk-sessa spermalle asetetut terveysehdot.

Sisämarkkinatuonnissa sperman on täytet-tävä eläinten terveyttä koskevista vaatimuk-sista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yh-teisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yh-teisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, annetun neuvoston direktiivin 92/65/ETY, jäljempänä direktiivi 92/65/ETY, liitteen D mukaiset vaatimukset.

Hevoseläinten sperman mukana on oltava terveystodistusten malleista hevos-, lammas- ja vuohieläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden ja sikaeläinten munasolujen ja alkioiden unionin sisäistä kauppaa varten an-netun komission päätöksen 2010/470/EU, jäl-jempänä komission päätös 2010/470/EU, liit-teen I mallin A, B tai C mukainen terveysto-distus.

7 §

Oriaseman hyväksyminen

Oriaseman tulee olla aluehallintoviraston hyväksymä. Hyväksymistä haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella aluehallintovirastolta. Hakemuksessa on oltava hakijan yhteystiedot, oriaseman sijaintia koskevat tiedot sekä selostus oriaseman toiminnasta ja ehdotus asemaeläinlääkäristä.

Oriaseman hyväksymisen edellytyksenä on, että läänineläinlääkäri on tarkastanut oriaseman ja todennut sen täyttävän direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohdan I.1 mukaiset vaatimukset. Oriaseman on asemaeläinlääkärin vaihtuessa haettava aluehallintovirastolta asemaeläinlääkärille valtuutusta kirjallisesti vähintään 5 arkipäivää ennen kuin uusi asemaeläinlääkäri aloittaa työnsä.

Aluehallintoviraston on ilmoitettava oriaseman hyväksynnästä ja asemaeläinlääkärin valtuutuksesta jäljempänä 9 §:ssä tarkoitetulle kunnaneläinlääkärille, Elintarviketurvallisuusvirastolle ja maa- ja metsätalousministeriön maatalousosastolle.

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa hyväksytylle oriasemalle hyväksymisnumeron. Elintarviketurvallisuusvirasto pitää yllä luetteloa hyväksytyistä oriasemista ja saattaa luettelon muiden jäsenvaltioiden viranomaisten ja toimijoiden saataville neuvoston direktiivin 2008/73/EY täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden yhteisön eläinlääkintä- ja eläinjalostuslainsäädännön mukaisesti hyväksymien laitosten ja laboratorioden luetteloita sisältävien internetpohjaisten tietosivujen osalta annetun komission päätöksen 2009/712/EY, jäljempänä komission päätös 2009/712/EY, mukaisesti.

8 §

Oriaseman toiminta

Oriaseman toiminnassa on noudatettava direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohdan II.1 mukaisia vaatimuksia. Oriaseman päivittäisen toiminnan valvonnasta vastaa asemaeläinlääkäri.

Oriasemalla saa kerätä, käsitellä, säilyttää ja oriasemalta saa lähettää ainoastaan sperma-

maa, joka täyttää direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun II kohdan I ja luvun III kohdan I vaatimukset.

9 §

Oriaseman viranomaisvalvonta

Kunnaneläinlääkärin on tarkastettava oriaseman toiminta direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohdan II.1.3 mukaisesti. Kunnaneläinlääkärin on raportoitava tarkastuksesta aluehallintovirastolle.

10 §

Oriaseman hyväksynnän peruuttaminen

Jos kunnaneläinlääkäri tarkastuksessaan toteaa, etteivät tämän asetuksen mukaiset hyväksyntä- ja toimintaedellytykset täyty, hänen on annettava kirjallinen huomautus oriasemalla ilmenneistä puutteista ja määräaika, jonka kuluessa puutteet on korjattava. Ellei puutteita ole korjattu annetussa määräajassa tai jos puutteet ovat sellaisia, että aluehallintovirasto katsoo oriasemalla pidettävien hevoseläinten aiheuttavan välitöntä eläintautien leviämisen vaaraa, aluehallintoviraston on peruutettava oriaseman hyväksyntä.

Aluehallintoviraston on peruutettava oriaseman hyväksyntä myös silloin, kun sen toiminta on loppunut.

Aluehallintoviraston on ilmoitettava oriaseman hyväksynnän peruuttamisesta 9 §:ssä tarkoitetulle kunnaneläinlääkärille, Elintarviketurvallisuusvirastolle ja maa- ja metsätalousministeriön maatalousosastolle.

Elintarviketurvallisuusviraston on peruutettava oriasemalle antamansa 7 §:n mukainen hyväksymisnumero.

11 §

Spermavaraston hyväksyminen

Spermavaraston tulee olla aluehallintoviraston hyväksymä. Hyväksymistä haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella aluehallintovirastolta. Hakemuksessa on oltava hakijan yhteystiedot, spermavaraston sijaintia koskevat tiedot sekä selostus sperma-

varaston toiminnasta ja ehdotus asemaeläinlääkäristä.

Spermavaraston hyväksymisen edellytyksenä on, että läänineläinlääkäri on tarkastanut spermavaraston ja todennut sen täyttävän direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohdan I.2. mukaiset vaatimukset. Spermavaraston on asemaeläinlääkärin vaihtuessa haettava aluehallintovirastolta asemaeläinlääkärille valtuutusta kirjallisesti vähintään 5 arkipäivää ennen kuin uusi asemaeläinlääkärin aloittaa työnsä.

Aluehallintoviraston on ilmoitettava spermavaraston hyväksynnästä ja asemaeläinlääkärin valtuutuksesta 13 §:ssä tarkoitetulle kunnaneläinlääkärille, Elintarviketurvallisuusvirastolle ja maa- ja metsätalousministeriön maatalousosastolle.

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa hyväksytylle spermavarastolle hyväksymisnumeron. Elintarviketurvallisuusvirasto pitää yllä luetteloa hyväksytyistä spermavarastoista ja saattaa luettelon muiden jäsenvaltioiden viranomaisten ja toimijoiden saataville komission päätöksen 2009/712/EY mukaisesti.

12 §

Spermavaraston toiminta

Spermavaraston toiminnassa on noudatettava direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohtien II.2.1—II.2.3 mukaisia vaatimuksia. Spermavaraston päivittäisen toiminnan valvonnasta vastaa asemaeläinlääkäri.

13 §

Spermavaraston viranomaisvalvonta

Kunnaneläinlääkärin on tarkastettava spermavaraston toiminta direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohdan II.2.4 mukaisesti. Kunnaneläinlääkärin on raportoitava tarkastuksesta aluehallintovirastolle.

14 §

Spermavaraston hyväksynnän peruuttaminen

Jos kunnaneläinlääkäri tarkastuksessaan toteaa, etteivät spermavaraston tämän asetuksen mukaiset hyväksyntä- ja toimintaedelly-

tykset täyty, hänen on annettava kirjallinen huomautus spermavarastolla ilmenneistä puutteista ja määräaika, jonka kuluessa puutteet on korjattava. Ellei puutteita ole korjattu annetussa määräajassa tai jos puutteet ovat sellaisia, että aluehallintovirasto katsoo spermavarastolla pidettävien sperma-annosten aiheuttavan välitöntä eläntautien leviämisen vaaraa, aluehallintoviraston on peruutettava spermavaraston hyväksyntä.

Aluehallintoviraston on peruutettava spermavaraston hyväksyntä myös silloin, kun spermavaraston toiminta on loppunut.

Aluehallintoviraston on ilmoitettava spermavaraston hyväksynnän peruuttamisesta 13 §:ssä tarkoitetulle kunnaneläinlääkärille, Elintarviketurvallisuusvirastolle ja maa- ja metsätalousministeriön maatalousosastolle.

Elintarviketurvallisuusviraston on peruutettava spermavarastolle antamansa 12 §:n mukainen hyväksymisnumero.

3 luku

Munasoluja ja alkioita koskevat vaatimukset

15 §

Munasolujen ja alkoiden sisämarkkinavientiä ja sisämarkkinatuontia koskevat vaatimukset

Sisämarkkinaviennissä munasolujen ja alkoiden on oltava aluehallintoviraston tämän asetuksen mukaisesti hyväksymän alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän keräämiä ja täytettävä tässä asetuksessa munasoluille ja alkioille asetetut terveysehdot.

Sisämarkkinatuonnissa munasolujen ja alkoiden on täytettävä direktiivin 92/65/ETY, liitteen D mukaiset vaatimukset.

Hevoseläinten munasolujen ja alkoiden mukana on oltava komission päätöksen 2010/470/EU liitteen II mallin A tai B mukainen terveystodistus.

16 §

Alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmien hyväksyminen

Alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmän tu-

lee olla aluehallintoviraston hyväksymä. Hyväksymistä haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella aluehallintovirastolta. Hakemuksessa on oltava hakijan yhteystiedot, ryhmän sijaintia koskevat tiedot sekä selostus ryhmän toiminnasta ja ehdotus alkionkeräyseläinlääkäristä.

Alkionkeräysryhmän hyväksymisen edellytyksenä on, että läänineläinlääkäri on tarkastanut alkionkeräysryhmän ja todennut sen täyttävän direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohdan III.1 mukaiset vaatimukset. Alkiontuotantoryhmän hyväksymisen edellytyksenä on, että läänineläinlääkäri on tarkastanut alkiontuotantoryhmän ja todennut sen täyttävän direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohtien III.1 ja III.2 mukaiset vaatimukset. Alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän on alkionkeräyseläinlääkäriin vaihtuessa haettava kirjallisesti aluehallintovirastolta alkionkeräyseläinlääkärille valtuutusta vähintään 5 arkipäivää ennen kuin uusi alkionkeräyseläinlääkäri aloittaa työnsä.

Aluehallintoviraston on ilmoitettava alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmän hyväksymisestä ja alkionkeräyseläinlääkäriin valtuutuksesta 18 §:ssä tarkoitetulle kunnaneläinlääkärille, Elintarviketurvallisuusvirastolle ja maa- ja metsätalousministeriön maatalousosastolle.

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa hyväksytylle alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmälle hyväksymisnumeron. Elintarviketurvallisuusvirasto pitää yllä luetteloa hyväksytyistä alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmistä ja saattaa luettelon muiden jäsenvaltioiden viranomaisten ja toimijoiden saataville komission päätöksen 2009/712/EY mukaisesti.

17 §

Alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän toiminta

Alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmän toiminnassa on noudatettava direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohtien III.1.1, III.1.2, III.1.4—III.1.9 sekä luvun III kohdan II mukaisia vaatimuksia. Alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmän päivittäisen toiminnan valvonnasta vastaa alkionkeräyseläinlääkäri.

Alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmä saa kerätä, käsitellä, säilyttää ja lähettää ainoastaan munasoluja ja alkioita, jotka täyttävät direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun III kohdan II ja luvun IV kohtien 1 ja 4 mukaiset vaatimukset.

18 §

Alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän viranomaisvalvonta

Kunnaneläinlääkäriin on tarkastettava alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmän toiminta direktiivin 92/65/ETY liitteen D luvun I kohdan III.1.3 mukaisesti. Kunnaneläinlääkäriin on raportoitava tarkastuksesta aluehallintovirastolle.

19 §

Alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmän hyväksynnän peruuttaminen

Jos kunnaneläinlääkäri tarkastuksessaan toteaa, etteivät tämä asetuksen mukaiset hyväksyntä- tai toimintaedellytykset täyty, hänen on annettava kirjallinen huomautus alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän toiminnassa ilmenneistä puutteista ja määräaika, jonka kuluessa puutteet on korjattava. Ellei puutteita ole korjattu annetussa määräajassa tai jos puutteet ovat sellaisia, että aluehallintovirasto katsoo alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän toiminnan aiheuttavan välitöntä eläintautien leviämisen vaaraa, aluehallintoviraston on peruutettava alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän hyväksynnän.

Aluehallintoviraston on peruutettava alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmän hyväksyntä myös silloin, kun ryhmän toiminta on loppunut.

Aluehallintoviraston on ilmoitettava alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän hyväksynnän peruuttamisesta 18 §:ssä tarkoitetulle kunnaneläinlääkärille, Elintarviketurvallisuusvirastolle ja maa- ja metsätalousministeriön maatalousosastolle.

Elintarviketurvallisuusviraston on peruutettava alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmälle antamansa 17 §:n mukainen hyväksymisnumero.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1004

4 luku

päätös (21/EEO/96) siihen myöhemmin tehtyne muutoksineen.

Erinäiset säännökset

20 §

21 §

*Voimaantulo**Siirtymäsäännökset*

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan hevoseläinten sukusolujen ja alkioden viennistä toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon ja tuonnista toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen annettu maa- ja metsätalousministeriön

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (21/EEO/96) nojalla hyväksytyillä oriase-milla ennen 31.8.2010 tuotetun sperman ja alkionsiirtoryhmien keräämien munasolujen ja alkioden sisämarkkinavienti on sallittu komission päätöksen 2010/470/EU artiklojen 2 ja 3 siirtymäsäännösten mukaisesti.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Eläinlääkintöylitarkastaja Seppo Kuosmanen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1002—1004, 2^{1/2} arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2010

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904